

Література:

1. Книга Чесного Непорочного Євангелія, Світильника, що сяє й освітлює / упор., передм. І. Осташ. Київ: Фонд пам'яті Блаженнішого митрополита Володимира, 2021. 408 с.
2. Крымский А. Е. История новой арабской литературы: XIX – начало XX века. Москва : Главная редакция восточной литературы, 1971. 793 с.
3. Feodorov I. Arabic Printing for the Christians in Ottoman Lands. Berlin – Boston : De Gruyter, 2023. 441 p.
4. Volney M. C.-F. Travels through Egypt and Syria, in the Years 1783, 1784, and 1785. Vol. II. Translated from the French. New-York : Printed by John Tiebout, for Evert Duyckinck & Co. Booksellers & Stationers, 1798. 297 p.

UDC 811.581.14

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-414-9-16>

Savchenko M. V.

ORCID: 0000-0003-2980-0610

*Postgraduate Student at the Department of Languages and Literatures
of the Far East and Southeast Asia*

Educational and Scientific Institute of Philology

of Taras Shevchenko Kyiv National University

Kyiv, Ukraine;

Faculty of Chinese Language and Literature

National Chengchi University

Taipei, Taiwan

NÜSHU MODE: TUNE, METRE AND TONE IN WOMEN'S SONGS

Key words: *Nüshu*, “*nüshu mode*”, prosody, metre, tune, tone, “*yi zi xing qiang*”, textsetting, Jiangyong.

This research introduces some melodic, metric and phonological features of *nüshu* (女書) songs performed in “*nüshu mode*” (女書旋法) within the framework proposed by Liu Ying [10, p. 153]. It examines the tune-to-tone correspondence between the “basic *nüshu* tune” and the verses performed in local dialects of Jiangyong county in Southern Hunan. Liu Ying’s framework of corresponding musical pitch and linguistic tones [7, p. 32–34], developed over two decades of field research in the region and tested with

the help of *nüshu* transmitters (女書傳人), offers a comprehensive music-to-language mapping model. A corpus-based analysis and transcription of the audio recordings of *nüshu* songs [2; 8; 9] is applied to test how the proposed underlying rules are realised in the textsetting intuition of *nüshu* performers and authors.

In traditional and popular Chinese vocal music, linguistic tone is an essential constraint in music composition and textsetting. Previous analysis of Chinese folk verses, nursery rimes, classical poetry, stock tunes *qudiao* and rhythmic recitations *yunbai* in traditional regional operas *xiqu*, narrative ballads *quyi*, pop songs, and rap demonstrates the melodic realization of the lexical tone with different degrees of dependency between metre, tone and tune. However, tune-to-tone correspondence and textsetting studies of Chinese analyse Mandarin, Cantonese or Min dialects at most.

The prosody of formulaic *nüshu* verses traditionally chanted in Jiangyong local dialects (mostly Chengguan and Shangjiangxu) is realised in the textsetting method of “organizing melody according to lyrics”, *yi zi xing qiang* (依字行腔) [6, p. 26]. Although it is found in other genres of Chinese vocal music and oral tradition, the basic skeleton tunes in “*nüshu* mode” reveal a high dependency on the phonetics of the local dialects and are driven by the tones.

Meanwhile, a decline of “archaic” (原生態) *nüshu* culture and the substantial interference of Southwestern Mandarin (西南官話) and Standard Mandarin (普通話) are among the main factors of weakening ability to perform and compose original works in younger generations of *nüshu* transmitters. [1; 5]. The transformation of *nüshu* practices and the current policies of this unique cultural heritage revitalisation threaten the interpretation and preservation of its archaic forms, underscoring the urgency of our research.

Bibliography:

1. Liu F.-W. (2015). *Gendered Words: Sentiments and Expression in Changing Rural China*. Oxford University Press; Illustrated edition.
2. 郭昱沂導演, 劉斐玟, 謝嘉錕, 余雋江. (2013). 女書回生 [錄影資料] = Calling and recalling: the sentiments of women’s Script (Nushu). 台中: 轉盒子文創有限公司製作.
3. 黃雪貞. (1993). *江永方言研究*. 北京: 社会科学文献出版社.
4. 李西安, 趙冬梅. (2021). *漢族語言與漢族旋律研究*. 北京: 現代出版社.
5. 劉斐玟. (2023). 女書四十年-學術力、傳承力和文化政治力 [Forty Years of Nüshu: Research, Practice, and Cultural Politics]. *近代中國婦女史研究*, 39期, 97–160.

6. 劉穎. (2017). “女書習俗”的內涵及其“口頭性”考: 成城大学大学院文学研究科, 116–76.
7. 劉穎. (2023). 女書歌の吟唱法研究の意義: 女書伝承の視点から. 成城大学大学院文学研究科, 150–89.
8. 羅婉儀. (2003). 一冊女書筆記 – 探尋中國湖南省江永縣上江墟鄉女書. 香港: 新婦女協進會.
9. 骆晓戈遍著. (2022). 解读女书. 长沙: 湖南大学出版社.
10. 远藤织枝, & 黄雪贞主编. (2005). 女书的历史与现状. 北京: 中国社会科学出版社.
11. 赵丽明. (2005). 中国女书合集. 上海: 中华书局.
12. 赵丽明. (2022). 传奇女书 – 花蹊子女九簪. 北京: 清华大学出版社.

УДК 811.581+821.581 Шекера
DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-414-9-17>

Смольницька О. О.
ORCID: 0000-0001-9864-1727
кандидат філософських наук,
консультант із філології
Місія «Постуляційний центр беатифікації й канонізації святих»
Української греко-католицької церкви
м. Львів, Україна

АРХЕТИП КАЧОК-МАНДАРИНОК У ЗВ'ЯЗКУ З АРХЕТИПОМ СВІТОВОГО ДЕРЕВА В ПЕРЕКЛАДЕНІЙ І ДОСЛІДЖЕНІЙ ЯРОСЛАВОЮ ШЕКЕРОЮ КИТАЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ (АНАЛІЗ ВИБРАНИХ ТВОРІВ)

Ключові слова: архетип, символ, література, переклад, птах, Світове дерево, качки-мандаринки.

Перекладознавча та мистецька діяльність української китаїстки Ярослави Шекери (1982–2019) ще не має вичерпного розгляду та аналізу, хоча вже наявні окремі публікації (О. Смольницька). У китаєзнавчому дискурсі цієї дослідниці цікаво простежити еволюцію – від давньої до середньовічної китайської літератури, де наявний згаданий орнітологічний символ. Зокрема, *юаньян* – качки-мандаринки як “вірне подружжя” [1, с. 227]. Проте різноплановість цієї лексики